

Sygnatura akt I C 1843/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 01-12-2015 r.

Sąd Rejonowy w Koninie I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Krzyżanowska

Protokolant: st.sekr.sąd. Katarzyna Bandowska

po rozpoznaniu w dniu 17-11-2015 r. w Koninie

na rozprawie

sprawy z powództwa P. D.

przeciwko Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2200,00 zł (dwa tysiące dwieście złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 18.05.2013 r. do dnia zapłaty;
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie;
3. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1799,78 zł (tysiąc siedemset dziewięćdziesiąt dziewięć złotych siedemdziesiąt osiem groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu;
4. nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Koninie tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych:
 - od powoda kwotę 131,55 zł (sto trzydzieści jeden złotych pięćdziesiąt pięć groszy)
 - od pozwanego kwotę 92,13 zł (dziewięćdziesiąt dwa złote trzynaście groszy).

SSR Agnieszka Krzyżanowska

Sygn. akt I C 1843/14

UZASADNIENIE

Powód P. D. wniósł o zasądzenie od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. w W. na jego rzecz kwoty 6.000,00 złotych z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 22.04.2013r. do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia za szkodę na osobie, kwoty 18.466,80 złotych tytułem zwrotu kosztów leczenia oraz odszkodowania za utracony zarobek z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 600 złotych od dnia 22.04.2013r. i od kwoty 17.866,80 złotych od dnia wydania wyroku do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego i opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w wyniku wypadku drogowego z dnia 01.03.2013r. doznał obrażeń ciała, które spowodowały pobyt na oddziale (...) (...) w K.. Stwierdzono tam uraz głowy bez utraty przytomności oraz uraz kręgosłupa, a w wyniku przeprowadzonych badań (...) również ześlizg kręgu (...) oraz cechy Lambolizacji (...). Po opuszczeniu szpitala kontynuował leczenie w Prywatnym Gabinetcie (...) nadal skarżąc się na utrzymujące się

dolegliwości kręgosłupa i przebywając na zwolnieniu lekarskim od dnia 30.04.2013r. do 24.06.2013r. Z tego tytułu poniósł nie tylko koszty leczenia w postaci prywatnych wizyt lekarskich w kwocie 600 zł. jak i utracił zarobek, który by uzyskał z prowadzonej na terenie Niemiec działalności gospodarczej. Z działalności tej uzyskiwał roczny dochód w kwocie około 17.000 Euro Doznane w wyniku wypadku urazy wyeliminowały go z prowadzenia pracy zarobkowej przez okres co najmniej 3 miesiące, co pogorszyło sytuację jego rodziny.

Pozwane Towarzystwo (...) S.A. w W. wniosło o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu przyznał, że bezspornym jest fakt, iż w dniu 01.03.2013r. doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego obrażeń ciała doznał powód, że przeprowadził postępowanie likwidacyjne, po którym to przyznał powodowi kwotę 4.000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Zakwestionował jednak żądanie przez powoda kwoty ponad już wypłaconą, wskazując, że roszczenie powoda jest nadmierne w stosunku do odniesionych obrażeń, a nadto może dotyczyć także dolegliwości ujawnionych w trakcie badań wykonanych po wypadku, a wskazujących na wcześniejsze schorzenie kręgosłupa. Z kolei żądanie zwrotu kosztów leczenia jest wedle pozwanego nieuzasadnione, gdyż dotyczyło konsultacji lekarskich nie mających związku z obrażeniami doznanymi w wypadku, a wcześniejszą chorobą kręgosłupa. Również z tego powodu niezasadnym jest żądanie utraconego zarobku albowiem nie ma związku przyczynowego z przerwą w świadczeniu pracy i wypadkiem drogowym.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 01.03.2013r. doszło do zdarzenia drogowego, albowiem kierujący samochodem marki C. (...) nr rej. (...)P. A. nie zachował należytej ostrożności i uderzył w tył auta R. (...) o nr rej. (...), którego pasażerem był P. D.. Pojazd sprawcy ubezpieczony był w zakresie odpowiedzialności cywilnej u pozwanego.

Bezsporne

Na miejsce zdarzenia nie została wezwana Policja ani karetka pogotowia z uwagi na brak widocznych obrażeń u uczestników zdarzenia. Jednak po pewnym czasie powód zaczął odczuwać silne bóle głowy i kręgosłupa w odcinku lędźwiowym, dlatego też w tym samym dniu około godz. 18:00 udał się początkowo do (...)Szpitala (...)w K. a następnie po odesłaniu na (...) szpitala w K.. Tam po konsultacji skierowano powoda na oddział neurochirurgiczny. W trakcie tego pobytu i wykonaniu badań, w tym (...), stwierdzono uraz głowy bez utraty przytomności, lumbalizację (...) (cechy kręgu przejściowego na poziomie (...)), kręgozmyk 7mm z kręgoszczeliną, zwężoną przestrzeń międzykręgową (...) z niewielką osteofitozą krawędzi trzonów i sklerotyzacją podchrzęstną i poszerzenie obrysu krążka międzykręgowego (...).

Na oddziale (...)powód przebywał od 1 marca do 4 marca 2013r., a następnie leczenie kontynuował prywatnie w poradni (...), gdzie zgłosił się w dniu 13.03.2013r. Lekarz z ramienia (...) zalecił jedynie wykonanie operacji kręgosłupa w zakresie stwierdzonej dyskopatii, nie uwzględniając potrzeby innego sposobu leczenia. Pierwsze 2 prywatne wizyty lekarskie, których koszt wyniósł 200 zł., miały na celu potwierdzenie postawionej diagnozy oraz ograniczenie dolegliwości bólowych odczuwanych przez powoda. Podczas kontynuacji leczenia powód nadal sygnalizował dolegliwości bólowe kręgosłupa w odcinku lędźwiowym promieniujące do lewej kończyny dolnej, otrzymywał dalsze zalecenia przyjmowania środków przeciwbólowych. Lekarz prowadzący potwierdził diagnozę wynikającą z badania (...), ponadto stwierdził też występowanie ograniczenia ruchów kręgosłupa oraz dolegliwości bólowych występujących przy dłuższym staniu, siedzeniu czy chodzeniu oraz na zmianę pogody. W trakcie kolejnych wizyt lekarskich powód nadal zgłaszał dolegliwości bólowe, a wyniku skierowania lekarza prowadzącego korzystał także z 10 dniowego cyklu zabiegów rehabilitacyjnych. Przebywał na zwolnieniu lekarskim w okresie do od dnia 30.04.2013r. do 24.06.2013r. Na termin operacji w dniu 7.04.2015r. powód nie stawiał się.

Dowód: dokumentacja medyczna k. 13-19, dokumentacja w aktach szkody, opinia biegłego sądowego M. G. (...) k. 89-91, opinia biegłego sądowego Z. R.(...)k. 101-104, zeznanie świadka J. D. k. 75- 76

U powoda rozpoznano w związku z przedmiotowym zdarzeniem drogowym przebyty uraz głowy i kręgosłupa lędźwiowego wygojony bez następstw. Ponadto w wyniku wypadku drogowego powód doznał jedynie powierzchownych obrażeń ciała, które nie spowodowały jakiegokolwiek uszczerbku na zdrowiu.

Uraz doznany przez powoda był źródłem dolegliwości bólowych, które w umownej 10-stopniowej skali WAS były na poziomie 5 stopni w ciągu pierwszego tygodnia po wypadku. Dalej na koniec pierwszego miesiąca dolegliwości bólowe obniżyły się do poziomu 4 stopni oraz 3 stopni do końca drugiego miesiąca. Zespół bólu pourazowego utrzymywał się w trakcie niezdolności powoda do pracy.

Dowód: opinia biegłego sądowego M. G. (...)k. 89-91

Organicznych następstw neurologicznych związanych ze zdarzeniem objętym pozwem nie stwierdzono. Badanie (...) wykonane w trakcie przebywania na oddziale (...) ujawniło natomiast występowanie u powoda wady rozwojowej kręgosłupa lędźwiowego w postaci lumbalizacji kręgu (...) z nietypowym połączeniem tego kręgu z hiperplastycznymi wyrostkami poprzecznymi i kością krzyżową oraz dyskopatię zwyrodnieniową z kręgozmykiem na poziomie (...) z okresowymi dolegliwościami bólowymi. Wobec powyższego w wyniku wypadku u powoda nie stwierdzono uszczerbku na zdrowiu z przyczyn neurologicznych, ponieważ nie doszło do strukturalnych uszkodzeń centralnego, ani obwodowego układu nerwowego.

Dowód: opinia biegłego sądowego Z. R.(...)k. 101-104

Powód ma (...)lat. W czasie leczenia po zdarzeniu objętym pozwem chciał iść do (...)finansowanego przez NFZ, ale z uwagi na długie kolejki zdecydował się na wizyty prywatne. Skłonił go do tego odczuwany silny ból kręgosłupa oraz diagnoza postawiona na oddziale (...). Ponadto powód chciał zweryfikować konieczność poddania się operacji kręgosłupa i ustalenie czy nie ma innych alternatywnych metod leczenia. Pierwsze wizyty miały na celu ograniczenie bólu, a następnie kontynuowanie leczenia ujawnionej w trakcie badań wady rozwojowej kręgosłupa lędźwiowego.

Powód przed wypadkiem prowadził działalność gospodarczą na terenie Niemiec w tzw. branży budowlanej. Uzyskiwane w ten sposób miesięczne zarobki były różne w zależności od frontu i zakresu robót, ilości zleceń i systemu pracy. Miesiąc styczeń najczęściej był miesiącem „martwym” pozbawionym zleceń, dlatego też powód w tym okresie najczęściej przebywał w Polsce. W pozostałym okresie czas przebywania na terenie Niemiec i ponoszenia z tego tytułu wydatków na dojazdy do pracy i koszty bieżącego utrzymania też był różny i wynosił od 3 do 6 tygodni świadczenia pracy poza Polską. Po wypadku i stwierdzonych w wyniku badań schorzeń powód pracuje już przy lżejszych pracach typu remontowego np. malowaniu czy tapetowaniu. Odczuwał i nadal odczuwa okresowe bóle kręgosłupa, drętwienie nogi i zmęczenie.

Dowód: zeznania świadka J. D. k. 75-76

Powód w związku z leczeniem po zdarzeniu objętym pozwem poniósł koszty leczenia związane z prywatnymi wizytami u lekarzy tj. 600 zł za 6 wizyt u lekarza (...).

Dowód: rachunki – k. 20-21

W toku postępowania likwidacyjnego pozwany wypłacił powodowi kwotę 4.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

Dowód: okoliczności bezsporne, dokumentacja w aktach szkody pozwanego, decyzja pozwanego – k. 25

Dokumenty w oparciu o które Sąd ustalił powyższy stan faktyczny nie budziły wątpliwości Sądu, nie były również kwestionowane przez strony.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka J. D., albowiem były spójne i logiczne, ponadto korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym. Zeznania te znajdowały również częściowe potwierdzenie w opinii biegłego (...) M. G. oraz

(...)Z. R.. Podkreślić należy, iż na powyższa ocenę miał wpływ fakt, iż świadek nie ma fachowej wiedzy medycznej i trudno dziwić się, że obecny stan zdrowia i leczenie męża świadek połączył z wypadkiem drogowym, skoro przed zdarzeniem stwierdzona przez biegłych wada wrodzona albo nie ujawniała się albo nie ujawniła się w sposób znacznie dolegliwy. Ponadto świadek w jasny i nieprzerysowany sposób przedstawiła proces leczenia i subiektywne odczucia powoda.

Sąd uwzględnił wyniki opinii biegłego specjalisty (...) M. G. oraz opinii biegłego specjalisty (...)Z. R., mając na względzie fachowość biegłych, ich doświadczenie w sporządzaniu opinii w zakresie objętym zleceniem Sądu, a także treść opinii, wskazujących na wszechstronne przeanalizowanie przez biegłych okoliczności mających wpływ na wynik ich opracowania. Ostatecznie również, opinie nie zostały skutecznie zakwestionowane przez strony pod względem swej rzetelności i fachowości.

Sąd zważył, co następuje.

Dochodzone przez powoda roszczenie zadośćuczynienia znajduje swoje oparcie w treści art. 445 § 1 k.c. Zgodnie z tym przepisem w razie uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Jak wynika z uzasadnienia uchwały Sądu Najwyższego z dnia 8 grudnia 1973 r. /OSNCP 1974 poz.145/ zadośćuczynienie ma polegać „na z natury rzeczy niedoskonałym wynagrodzeniu krzywdy przez zaspokojenie w większym zakresie potrzeb poszkodowanego”, a od osoby odpowiedzialnej powinien otrzymać sumę pieniężną „o tyle w danych okolicznościach odpowiednią, ażeby mógł za jej pomocą zatrzeć lub co najmniej złagodzić odczucie krzywdy i odzyskać równowagę psychiczną”.

Przepis art. 445 § 1 k.c. wskazuje, iż suma zadośćuczynienia ma być odpowiednia, nie dając tym samym wskazówek, co do określenia jej wysokości. Nie ulega wątpliwości, iż należy brać pod uwagę stopień cierpień fizycznych i psychicznych ich intensywność, długotrwałość, nieodwracalny charakter, stan zdrowia poszkodowanego przed wypadkiem, jego wiek itp. Należy podkreślić, że zadośćuczynienie łączy się zawsze z istnieniem po stronie osoby poszkodowanej krzywdy rozumianej jako cierpienie fizyczne (ból i inne dolegliwości) i cierpienie psychiczne, (tj. ujemne przeżycia związane z cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała albo rozstroju zdrowia) i zadośćuczynienie ma na celu złagodzenie tych cierpień. Ma ono charakter całościowy i powinno stanowić rekompensatę pieniężną za całą krzywdę doznaną przez poszkodowanego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 lipca 1969 r., I PR 178/69, OSNCP 1974/71). Zadośćuczynienie ma przede wszystkim charakter kompensacyjny i tym samym jego wysokość musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość. Wysokość ta jedna nie może być nadmierna w stosunku do doznanego krzywdy, aktualnych stosunków majątkowych społeczeństwa, a więc powinna być utrzymana w rozsądnych granicach (wyroki Sądu Najwyższego z dnia: 26 lutego 1962 r., 4 CR 902/61 OSNCP 1963/5/107 i z dnia 24 czerwca 1965 r., I PR 20365, OSPiKA 1966 r./4/92).

Podstawa ogólna odpowiedzialności deliktowej pozwanego nie była kwestionowana.

Trzeba pamiętać, iż judykatura polska z żelazną konsekwencją stoi na stanowisku, iż zadośćuczynienie powinno być umiarkowane, przez co należy rozumieć kwotę pieniężną, której „wysokość jest utrzymywana w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa” – tak A.Szpunar / Zadośćuczynienie za szkodę niemajątkową, oficyna Wydawnicza Branta, Bydgoszcz 1998 r. str. 184. Autor ten podnosi także, że „././ jest rzeczą niesporną, że zagadnienie te (chodzi o wysokość zadośćuczynienia – przyp. autor uzasadnienia) te pozostają w związku ze stopą życiową danego kraju. Przyznawane przez sądy polskie sumy pieniężne muszą być relatywnie mniejsze niż w krajach bogatszych ././”

Niezwykłe istotnym w niniejszym postępowaniu był fakt, że obecny stan zdrowia powoda, proces jego leczenia i obecna sytuacja rodzinna i życiowa, nie jest wynikiem zdarzenia drogowego z dnia 1.03.2013r., ale skutkiem wady rozwojowej kręgosłupa. Z obu przeprowadzonych w niniejszej sprawie opinii wynika, iż badanie (...) wykonane w trakcie przebywania na oddziale (...) (...) w K., ujawniło występowanie u powoda wady rozwojowej kręgosłupa lędźwiowego w postaci lumbalizacji kręgu (...) z nietypowym połączeniem tego kręgu z hiperplastycznymi wyrostkami poprzecznymi i kością krzyżową oraz dyskopatię zwyrodnieniową z kręgozmykiem na poziomie (...) z okresowymi

dolegliwościami bólowymi. Biegli podkreśli, że właśnie to schorzenie wpłynęło na proces leczenia P. D. i stopień odczuwanego przez niego bólu.

Nie sposób jednak pominąć tego, że u powoda rozpoznano w związku z przedmiotowym zdarzeniem drogowym przebyty uraz głowy i kręgosłupa lędźwiowego, obecnie wygojony bez następstw. Co prawda powierzchowne obrażenia ciała nie spowodowały jakiegokolwiek uszczerbku na zdrowiu, jednakże bezpośrednio po zdarzeniu musiały być i były źródłem dolegliwości bólowych i obniżenia samopoczucia powoda. Dolegliwości te, w umownej skali WAS były na poziomie 5 stopni w ciągu pierwszego tygodnia po wypadku, później obniżyły się do poziomu 4 stopni na koniec pierwszego miesiąca oraz 3 stopni do końca drugiego miesiąca. Zespół bólu pourazowego utrzymywał się także w trakcie niezdolności powoda do pracy. To, że dolegliwości bólowe były odczuwane przez powoda w stopniu wyższym i są odczuwane do tej pory, należy powiązać już ze stwierdzoną dyskopatią kręgosłupa, co nie pozostaje w bezpośrednim związku przyczynowym z wypadkiem drogowym, a tym samym odpowiedzialnością pozwanego towarzystwa. Jednakże, zgodnie z ustaleniami biegłego (...) M. G. stwierdzić należy, iż przedmiotowy wypadek drogowy, pomijając schorzenie samoistne i tak był źródłem dolegliwości bólowych, a co za tym idzie koniecznością przyjmowania leków oraz odbycia dwutygodniowej serii rehabilitacji.

Biorąc pod uwagę w/w okoliczności oraz charakter cierpień powoda i zaistniałe skutki wypadku, Sąd uznał, iż stosownym zadośćuczynieniem, jakie winien otrzymać powód w związku z przedmiotowym zdarzeniem drogowym jest kwota 6.000 zł, uważając iż ta suma w części z już wypłaconą przez pozwaną kwotą pieniężną 4.000 zł w pełni zaspokaja jego roszczenie, a zasądzone zadośćuczynienie w pozostałej kwocie 2.000 zł. będzie umiarkowane i w pełni adekwatne do poniesionej krzywdy. Przy ocenie powyższego zadośćuczynienia sąd wziął pod uwagę wszystkie okoliczności opisane w stanie faktycznym, w tym doznane obrażenia, przebieg procesu leczenia, wszystkie skutki zdarzenia, stopień i charakter uszczerbku na zdrowiu, intensywność i czasokres trwania dolegliwości bólowych.

Sąd uwzględnił także roszczenie o zwrot kosztów leczenia, ale jedynie w kwocie 200 zł.

Zgodnie z art. 444 § 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wynikłe z tego powodu koszty. Do kosztów tych zalicza się w szczególności koszty leczenia. Powód przedstawił dowody potwierdzające poniesienie tych kosztów w postaci 6 faktur za prywatne wizyty u specjalisty (...) w kwocie 100 zł. każda. Należy częściowo zgodzić się z twierdzeniami pozwanego, iż nie wszystkie wskazane koszty leczenia można uznać w niniejszym stanie faktycznym za uzasadnione. Należy podkreślić, iż błache jak by wydawało się zaraz po wypadku zderzenie aut, spowodowało umieszczenie powoda na oddziale (...), a postawiona diagnoza wskazująca na samoistną chorobę- wadę wrodzoną kręgosłupa i to z koniecznością leczenia operacyjnego była dla powoda szokiem i zaskoczeniem. Nie sposób nie zgodzić się z powodem, że chciał zweryfikować te ustalenia, a nie mogąc skorzystać z leczenia sfinansowanego ze środków publicznych w ramach NFZ, skorzystał z prywatnych wizyt lekarskich. Powód leczenie prywatne tłumaczył długimi kolejkami u specjalistów, co jest okolicznością powszechnie znaną. Przetawiona przez NFZ liczba świadczeniodawców nie jest wielka biorąc pod uwagę, że dotyczy ona całego województwa (...) zamieszkałego przez ponad 3 mln ludzi. W tej sytuacji trudno uznać, że wydatki te były zbędne. Jednakże zdaniem Sądu, w związku przyczynowym ze zdarzeniem objętym pozwem pozostawały jedynie dwie pierwsze wizyty lekarskie, dzięki którym lekarz prowadzący mógł ocenić przedstawioną przez powoda dokumentację lekarską i zweryfikować postawioną diagnozę. Podkreślić należy, iż biegły M. G. wskazał na utrzymujące się przez około od 1 do 2 miesięcy dolegliwości bólowe, które były wynikiem urazów głowy i kręgosłupa doznanych w wyniku wypadku, a więc pierwsze prywatne konsultacje lekarskie miały na celu również zniwelować ból i złe samopoczucie powoda. Należy natomiast uznać, że pozostałe wizyty prywatne dotyczyły już leczenia potwierdzonej wady rozwojowej kręgosłupa lędźwiowego nie pozostającej w bezpośrednim związku przyczynowym z wypadkiem. Dlatego też, poza uznaną kwotą 200 zł będącą odpowiednikiem dwóch prywatnych wizyt lekarskich, powództwo powoda jako nieuzasadnione podlegało oddaleniu.

W odniesieniu do żądania zwrotu utraconego zarobku w wyniku przebywania na długotrwałym zwolnieniu lekarskim, Sąd uznał je za niewykazane. Bezsprzecznym jest, że w wyniku nieomal 4 miesięcznego okresu przebywania na zwolnieniu powód z pewnością utracił część dochodów, jednakże reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika nie wykazał ich wysokości, do czego jest zobowiązany na mocy art. 6 kc. Przedstawione w pozwie

wyliczenie jest wyliczeniem stosunkowym opartym nie nieprzetłumaczonych dokumentach wystawionych w języku niemieckim. Ponadto z zeznań świadka J. D. wynika, że wynagrodzenie powoda wbrew twierdzeniom pozwu nie było stałe, ale zależne od okresu świadczonej pracy, ich rodzaju i rozmiaru. Zależało ono od okresu pobytu na terenie Niemiec, albowiem to z uzyskiwanych dochodów powód pokrywał koszty utrzymania w postaci zakupu żywności, dojazdów do pracy itp. Nadto przeprowadzone w niniejszym postępowaniu ustalenia nie pozwalają na przyjęcie, że długotrwałe zwolnienie było jedynie skutkiem wypadku. Tym samym również w tym zakresie żądanie powoda należało uznać za nieuzasadnione, o czym na podstawie wyżej powołanych przepisów Sąd orzekł w pkt. 2 wyroku.

Mając powyższe na uwadze zasądono od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.200,00 zł (2.000 zł + 200 zł)

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 kc w zw. z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22.05.2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz. 1152, z późn. zm.), mając na względzie datę zgłoszenia szkody (17.04.2013r.) oraz 30 – dniowy termin zapłaty wynikający z powołanej ustawy. tj od 18.05.2013 r. do dnia zapłaty, biorąc za podstawę art. 481 § 1 i 2 kc w zw. z art. 359 § 1 kc. Odmowa zapłaty powyższego zadośćuczynienia oraz kosztów leczenia miała miejsce już w decyzji pozwanego z dnia 5.06.2013r., a więc przed w/w datą.

Zważywszy na to, że powód wygrał proces jedynie w 9%, Sąd stosownie do treści art. 100 k.p.c. rozdzielił koszty procesu stosunkowo.

Na koszty procesu, nałożyły się : opłata sądowa od pozwu– 1224 zł, koszty zastępstwa procesowego obu stron w wysokości stawek minimalnych określonych odrębnymi przepisami wraz z opłatą skarbową za udzielone pełnomocnictwa– 4834 zł, zaliczka na opinie biegłych sądowych w kwocie 800 zł. uiszczona przez powoda. W odniesieniu do odpowiedzialności za wynik procesu powód powinien ponieść koszty w wysokości 6.240,78 zł. (6858 x 91%) a pozwany w pozostałej części (6858 x 9%=617,22 zł.), dlatego też w pkt 3 wyroku Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanego zwrot kosztów w kwocie 1799,78 zł. (2417-617,22).

Pozostałe nieuiszczone przez żadną ze stron koszty opinii biegłych w wysokości 223,69 zł tymczasowo poniósł Skarb Państwa, albowiem powód uścił zaliczkę na biegłego w kwocie 800 zł, natomiast opinie biegłych wyniosły 1023,69 zł. Tym samym Sąd na podstawie art. 98 k.p.c. nakazał pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Koninie od powoda kwotę 131,55 zł. (1023,69x 91%= 931,55- 800), a od pozwanego kwotę 92,13 zł. (1023,69x 9%) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych, mając na uwadze również treść art. 113 ust. 1 obowiązującej ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, o czym orzekł w pkt 4 wyroku.

SSR Agnieszka Krzyżanowska